

— tevens ook de (andere) personenauto's die in 2010 op de markt voor tweedehands personenauto's beschikbaar zijn, en die anders dan de personenauto na 30 mei 2006 voor het eerst in gebruik zijn genomen, maar overigens vergelijkbaar zijn, en die na 30 mei 2006 als ongebruikte of gebruikte personenauto's zijn (ingevoerd en) geregistreerd (na 30 mei 2006 tot en met 2009)?

- 2) Dient voor de beoordeling van de vraag of artikel 110 VWEU in de weg staat aan de heffing van BPM ⁽¹⁾ ter zake van de registratie van de personenauto in 2010 voor zover deze heffing afhankelijk is van de CO₂-uitstoot (volgens de tabellen in artikel 9, lid 1, van de Wet BPM) dit deel van de heffing te worden aangemerkt als een nieuwe belasting, die onderscheiden moet worden van de BPM tot 1 februari 2008, die alleen afhankelijk was van de catalogusprijs, zodat, in zoverre de heffing afhankelijk is van de CO₂-uitstoot, een vergelijking met (gelijksoortige) tweedehands personenauto's die voor 1 januari 2010 zijn geregistreerd niet relevant is?
- 3) Zo niet sprake zou zijn van een nieuwe belasting als onder 2) bedoeld: staat ingevolge artikel 110 VWEU aan de heffing van BPM ter zake van de registratie van de personenauto in 2010 voor zover deze heffing afhankelijk is van de CO₂-uitstoot (volgens de tabellen in artikel 9, lid 1, van de Wet BPM) in de weg dat ten aanzien van met de personenauto vergelijkbare personenauto's die voor 1 februari 2008 voor het eerst in gebruik zijn genomen en die in de periode 1 februari 2008 tot en met 31 december 2009 als gebruikte personenauto zijn ingevoerd en geregistreerd geen heffing afhankelijk van de CO₂-uitstoot (volgens het in die periode geldende artikel 9ba van de Wet BPM) heeft plaatsgevonden, terwijl deze heffing afhankelijk van de CO₂-uitstoot wel heeft plaatsgevonden bij registratie in de vorenbedoelde periode ten aanzien van personenauto's, die na 1 februari 2008 voor het eerst in gebruik zijn genomen, maar overigens met de personenauto vergelijkbaar zijn?

⁽¹⁾ Belasting personenauto's en motorrijwielen

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Salamanca (Spanje) op 8 oktober 2012 — Josune Esteban Garcia

(Zaak C-451/12)

(2012/C 399/20)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Salamanca

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Josune Esteban Garcia

Prejudiciële vraag

Dienen de artikelen 4, 12, 114 en 169 van het Verdrag [betreffende de werking van de Europese Unie] en artikel 38 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, gelezen in samenhang met richtlijn 93/13 ⁽¹⁾ en de rechtspraak van het Hof over het hoge niveau van bescherming voor de consument alsook het nuttig effect van richtlijnen, het gelijkwaardigheidsbeginsel en het doeltreffendheidsbeginsel, aldus te worden uitgelegd dat de Audiencia Provincial, als nationale appelrechter, ondanks het ontbreken van een nationale wettelijke grondslag, uitspraak mag doen over het hoger beroep tegen het vonnis van de rechter in eerste aanleg waarin is geoordeeld dat een rechter van de woonplaats van de verwerende partij territoriaal bevoegd is om uitspraak te doen over de schadeverordering wegens de gestelde schending door verweerster van een via internet gesloten overeenkomst?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 10 oktober 2012 — Pro Med Logistik GmbH/Finanzamt Dresden-Süd

(Zaak C-454/12)

(2012/C 399/21)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pro Med Logistik GmbH

Verwerende partij: Finanzamt Dresden-Süd

Prejudiciële vragen

- 1) Verzetten artikel 12, lid 3, sub a, derde alinea, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 ⁽¹⁾, juncto bijlage H, categorie 5, bij die richtlijn, en artikel 98, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 ⁽²⁾, juncto bijlage III, categorie 5, bij die richtlijn zich, gelet op het neutraliteitsbeginsel, tegen een nationale regeling die bepaalt dat voor het vervoer van personen per taxi in het buurtverkeer het verlaagde btw-tarief geldt, terwijl voor het vervoer van personen met zogenaamde huurwagens in het buurtverkeer het normale tarief geldt?

- 2) Is het bij de beantwoording van de eerste vraag van belang of taxibedrijven en huurwagenbedrijven ritten op basis van bijzondere afspraken met grote klanten op vrijwel dezelfde voorwaarden uitvoeren?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), zoals gewijzigd.

⁽²⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 10 oktober 2012 — Karin Oertel/Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt

(Zaak C-455/12)

(2012/C 399/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Karin Oertel

Verwerende partij: Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt

Prejudiciële vraag

Verzet artikel 12, lid 3, sub a, derde alinea, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 ⁽¹⁾, juncto bijlage H, categorie 5, bij die richtlijn zich, gelet op het neutraliteitsbeginsel, tegen een nationale regeling die bepaalt dat voor het vervoer van personen per taxi in het buurtverkeer het verlaagde btw-tarief geldt, terwijl voor het vervoer van personen met zogenaamde huurwagens in het buurtverkeer het normale tarief geldt?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), zoals gewijzigd.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Østre Landsret (Denemarken) op 16 oktober 2012 — Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S

(Zaak C-463/12)

(2012/C 399/23)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Østre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Copydan Båndkopi

Verwerende partij: Nokia Danmark A/S

Prejudiciële vragen

- 1) Is het verenigbaar met richtlijn 2001/29/EG ⁽¹⁾ dat een regeling van een lidstaat voorziet in compensatie voor de rechthebbenden voor reproducties die zijn gemaakt vanaf de volgende bronnen:

- 1) bestanden waarvan het gebruik is toegestaan door de rechthebbenden en waarvoor de klant betaalt (gelicentieerde inhoud van bijvoorbeeld internetwinkels);
- 2) bestanden waarvan het gebruik is toegestaan door de rechthebbenden en waarvoor de klant niet betaalt (gelicentieerde inhoud bijvoorbeeld in het kader van een marketingactie);
- 3) de eigen dvd's, cd's, mp3-speler, computer enz. van de gebruiker, waar geen doeltreffende technische voorzieningen worden aangewend;
- 4) de eigen dvd's, cd's, mp3-speler, computer enz. van de gebruiker, waar doeltreffende technische voorzieningen worden aangewend;
- 5) de dvd's, cd's, mp3-speler, computer enz. van een derde;
- 6) werken die onrechtmatig zijn gekopieerd van het internet of andere bronnen;
- 7) bestanden die op een andere wijze rechtmatig zijn gekopieerd van bijvoorbeeld het internet (uit rechtmatige bronnen, waarbij geen licentie is verleend)?

- 2) Hoe moet rekening worden gehouden met doeltreffende technische voorzieningen (zie artikel 6 van de richtlijn) in de regelgeving van de lidstaten inzake compensatie voor rechthebbenden (zie artikel 5, lid 2, sub b, van de richtlijn)?

- 3) Wanneer is bij de berekening van compensatie voor het kopiëren voor privé-gebruik (zie artikel 5, lid 2, sub b, van de richtlijn) sprake van „situaties waar de schade voor de rechthebbende minimaal zou zijn” als bedoeld in punt 35 van de considerans van de richtlijn, waardoor het niet verenigbaar zou zijn met de richtlijn dat een regeling van een lidstaat voorziet in compensatie voor de rechthebbenden voor dergelijk kopiëren voor privé-gebruik (zie in dit verband het onderzoek waarnaar in punt 2 hierboven wordt verwezen)?